

Bispstolens Sordegodsfer paa
 Salgstiden, evaluerede til
 Penge paa samme Maade 31,769 Rbd. 52 f.
 nogle Kapitaler m.
 m. hørende til Bisp-
 stolene, 60,000 Rbd., ud-
 føres med et Minimum . . . 2,400 — „ —
 i Anledning af San-
 delsmonopolet. 50,800 — „ —

Salt. . . 119,724 Rbd. 92 f.

De to andre Minoriteter formeente derimod, at Island fortiden ikke har og i en nær Fremtid ikke vil kunne tilvejebringe de fornødne Midler til at dække de med dets Bestyrelse m. m. forbundne Udgifter, og at det derfor ved Adfærelsen bør udstyres med et passende Beløb hertil.

Den ene af disse Minoriteter finder saaledes, at der i det Dieblil, da Islands Finantser skulle udsøndres fra Kongerigets, er Anledning til at erstatte det som dets særlige Indtægtskilde de Summer, der i sin Tid ere indkomne for det solgte islandske Sordegods, og den foreslaaer i Henhold hertil, at der tillægges Island som et fast aarligt Bidrag et Beløb af 12,000 Rbd., der omtrent svarer til 4 pCt. Rente af de for det solgte islandske Guds indkomne Summer. I det denne Minoritet formener, at der fra Islands Side tværtint intet Erstatningskrav mod Statskassen kan gjøres gjældende, finder den, at der derhos bør ydes Landet et midlertidigt Tilskud af 30,000 Rbd., der efter 6 Aar skulde aftage med 2,000 Rbd. aarlig, forat Islands særlige Bestyrelse inden Udløbet af den Tid, inden hvilken dette Tilskud skulde ophøre, kan tilvejebringe Midlerne til at bære sine egne Udgifter.

Den anden af de ovennævnte Minoriteter antog derimod, at man ved at bestemme Størrelsen af de Midler, hvormed det ved Finantsernes Udsøndring vil være nødvendigt at udstyre Island, udelukkende bør bygge paa den nuværende Tilstand, nemlig paa Forholdene, saaledes som de med Nødvendighed have udviklet sig, og den har derfor under Hensyn til Landets virkelige Indtægter og Udgifter samt nogle paatrængende Reformers foreslaaet,

at der bliver tilstaaet Island et fast Bidrag af 29,500 Rbd. aarlig og et midlertidigt Bidrag af 12,500 Rbd. aarlig, der efter 10 Aars Forløb skulde aftage med 500 Rbd. aarlig, og ved disse Bidrag troet at tage et behørigt Hensyn til Islands Krav paa Erstatning for de Landet tidligere tilhørende, men senere solgte Sordegodsfer m. m.

I det man nu med Hensyn til Motiveringen af de ovennævnte tre Forslag henviser til de af de forskjellige Minoriteter afgivne udførlige Separatvota, der medfølge som Bilag, skal man dertil føie følgende Bemærkninger:

Den førstomtalte Minoritet har væsentlig støttet sin Fordring paa Erstatning for de hortsolgte kongelige og Bispstols Godser derpaa, at da Eiendommene i sin Tid ere blevne afskændede, uden at det var nødvendigt for at tilfredsstille en finantseiel Trang for Island, vilde det være det naturlige at betragte dem som endnu usolgte. Med Hensyn til, hvorledes Restitutioner skulde finde Sted, har den dernæst formeent, at det for det kongelige Sordegods Bedkommende vilde være den billigste Fremgangsmaade, at udfinde Godsernes virkelige Værdi paa den Tid, de bleve indtagne under Kronen eller paa et denne saa nærliggende Tidspunkt som muligt ved nemlig at evaluere Godsernes daværende Afgifter til Nutidens Priser, derfra at drage den Indtægtssum, som de endnu usolgte Godser give, og derefter bestemme en Affindelsessum, der svarede til et Minimum af lige Beløb med Afgiftssummen, hvortil der efter dens Mening billigen maatte føies nogen Erstatning for det ved Realisationen i den forbigangne Tid opstaaede Rentetab for Island, og for Bispstolsgodsernes Bedkommende at evaluere Afgifterne paa den Tid, de bleve solgte, efter Nutidens Priser. Det vil heraf sees, at det omhandlede Forslag egentlig er bygget paa en Fiktion, idet derved tages Hensyn til, hvad Island vilde have eiet, hvis man ikke i sin Tid havde foretaget visse Regeringsforanstaltninger (Godssalget). Men herved maa bemærkes, at ligesom der aldrig har været givet noget Tilskud om, at enten Kron-godset eller Stolsgodset skulde være uafhæn-